

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår ⁽¹⁾

(2003/C 20 E/23)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 540 slutlig – 2001/0257(COD)

(Framlagt av Kommissionen den 26 september 2002)

1. BAKGRUND

Den 3 juli 2002 röstade Europaparlamentet vid första behandlingen om ändringsförslagen till förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår ⁽²⁾ (KOM(2001) 624 slutlig av den 10 december 2001).

Förslaget läggs fram inför rådet och Europaparlamentet (KOM(2001) 624 – 2001/0257(COD)) i enlighet med artikel 175.1 i EG-fördraget: 11 december 2001

Yttrande från Regionkommittén: 24 april 2002

Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén: inget

2. SYFTET MED KOMMISSIONENS FÖRSLAG

Rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår (nedan kallat Seveso II-direktivet) har till syfte att förebygga allvarliga olyckshändelser och att begränsa följderna av dem för människor och miljön, så att höga skyddsnivåer kan hållas på ett konsekvent och effektivt sätt i hela gemenskapen.

Förslaget föregicks av meddelandet "Säker gruvdrift: en uppföljning av den senaste tidens gruvolyckor" (KOM(2000) 664 slutlig), där kommissionen fastställer tre huvudåtgärder för att öka gruvdriftens säkerhet [en ändring av Seveso II-direktivet, ett initiativ om hantering av gruvavfall och ett referensdokument om bästa tillgängliga teknik enligt IPPC-direktivet (96/61/EG)], och syftar till att utvidga texten till att även omfatta vissa aktiviteter inom gruvindustrin, bland annat avfallsdammanläggningar.

I förslaget tar kommissionen också upp fyrverkeriexplosionen i Enschede i maj år 2000 genom att föreslå en bättre definition för explosiva och pyrotekniska ämnen samt lägre tröskelvärden för sådana ämnen. I linje med rekommendationerna i två studier om cancerframkallande och miljöfarliga ämnen föreslås det att texten utökas med fler cancerframkallande ämnen och att tröskelvärdena för ämnen som är giftiga för vattenmiljön sänks.

Det har också undersökts huruvida explosionen i AZF-anläggningen i Toulouse den 21 september 2001 föranleder omedelbara ändringar i Seveso II-direktivet. Förslaget innehåller emellertid inga ytterligare rättsliga åtgärder i detta hänseende, eftersom anläggningen redan omfattades av skyldigheterna i Seveso II-direktivet (i motsats till anläggningarna i Baia Mare och Enschede), och olyckan just hade inträffat vid tidpunkten för förslagens antagande.

3. KOMMISSIONENS YTTRANDE OM EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG

Den 3 juli 2002 antog Europaparlamentet 47 av 55 föreslagna ändringar. Endast 13 av dessa 47 ändringar berör Seveso II-direktivet. Flera av de andra ändringarna verkar ha utarbetats mot bakgrund av den tragiska olyckan i Toulouse och gäller frågor som inte omfattas av direktivets räckvidd.

⁽¹⁾ EGT C 75 E, 26.3.2002, s. 357.

⁽²⁾ EGT L 10, 14.1.1997, s. 13.

Kommissionen vill särskilt påpeka att förslaget endast syftade till en utökning av direktivets räckvidd och inte till en större omarbetning. Seveso II-direktivet har helt ersatt det ursprungliga Seveso-direktivet ⁽¹⁾ från 1982, som varit i kraft i över femton år. Steget från Seveso- till Seveso II-direktivet medförde i sig redan en genomgripande omarbetning av gemenskapslagstiftningen i fråga om allvarliga faror. Det nya direktivet har bara gällt i tre år. Kommissionen har ännu inte fått tillräckligt med gensvar från verksamhetsutövare och medlemsstater vad gäller eventuella svårigheter med direktivets tillämpning. Kommissionen anser därför att det är för tidigt för en större omarbetning.

Kommissionen har emellertid ändå gått igenom samtliga ändringsförslag och försökt godta så många ändringsförslag som möjligt. Kommissionen välkomnar särskilt att den arbetsgrupp för ammoniumnitrat som tillsatts av gemensamma forskningscentrets byrå för allvarliga olycksrisker (Major Accident Hazards Bureau) har bidragit till utarbetandet av förslag till en lämplig uppföljning av olyckan i Toulouse.

Kommissionen kan helt godta ändringsförslagen 1, 2, 27, 37, 39, 40, 42 och 45.

Ändringsförslagen 8, 9, 13, 16, 18, 23–25, 32, 46 och 53 kan godtas i princip efter omformulering. Kommissionen kan delvis godta ändringsförslagen 7, 17, 26, 54 och 55.

Kommissionen kan inte godta ändringsförslagen 3–6, 10–12, 14, 15, 19–22, 28, 29, 31, 33–36, 38, 43 och 44.

Kommissionen har följande synpunkter på Europaparlamentets ändringsförslag:

3.1 Ändringsförslag som godtas helt

I ändringsförslagen 1 och 2 föreslås skäl som syftar till olyckan i Toulouse, där man kräver ändringar med avseende på ammoniumnitrat och undantag för slutanvändare av ammoniumnitrat.

Genom ändringsförslag 27 skapas en koppling till rådets beslut 2001/792/EG om inrättande av en gemenskapsindustri för att underlätta ett förstärkt samarbete vid biståndsinsatser inom räddningstjänsten ⁽²⁾, genom kravet på hänsyn till det beslutet i medlemsstaternas räddningsinsatser.

Enligt ändringsförslag 37 skall medlemsstaterna vara skyldiga att till kommissionen lämna grundläggande uppgifter om de verksamheter som omfattas av direktivet (namn, adress, aktivitet).

I ändringsförslag 39 föreslås fyra nya poster för ammoniumnitrat med tillhörande tröskelmängder.

I ändringsförslagen 40 och 42 föreslås två nya poster för kaliumnitrat med tillhörande definitioner och tröskelmängder.

Ändringsförslag 45 innebär en omformulering av en del av avsnittet om organisation och personal i bilaga III, där det anges vilken information drift- och säkerhetssystemet måste omfatta, med särskild tonvikt på underleverantörer.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 82/501/EEG av den 24 juni 1982 om risker för storolyckor i vissa industriella verksamheter, EGT L 230, 5.8.1982, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 297, 15.11.2001, s. 7.

3.2 Ändringsförslag som godkänts delvis eller i princip

Enligt ändringsförslag 7 om gruvdriftsavfall skall direktivet endast gälla avfallsdammanläggningar "i drift". Kommissionen kan godta denna ändring i princip men vill ersätta "i drift" med "aktiva". Enligt ändringen skall direktivets räckvidd dessutom utvidgas till att även omfatta avfallsdammanläggningar som används i samband med mekanisk och fysisk bearbetning, vilket kommissionen inte kan godta av samma skäl som anges för ändringsförslag 6 (se punkt 3.3). I enlighet med motiveringen till det ursprungliga förslaget vill kommissionen ta upp säkerhetsfrågorna i samband med sådana avfallsdammanläggningar i ett initiativ om hantering av gruvavfall. Kommissionen föreslår därför följande ordalydelse för artikel 4 g (nytt):

"g) Avfallsdeponier utom aktiva avfallsdammanläggningar, inklusive avfallsdammar, där det förekommer farliga ämnen i enlighet med definitionen i bilaga I till detta direktiv och som används i samband med kemisk och termisk bearbetning av mineral."

Av tydlighetsskäl skall det enligt ändringsförslag 8 införas ett nytt led i artikel 4 dit man flyttar undantaget för "provvorring och utvinning av mineraler utanför kusten" från led e. Kommissionen godtar detta förtydligande med förbehåll för ett tillägg som visar att undantaget även gäller kolväten. Kommissionen föreslår därför följande ordalydelse:

Artikel 4 e ersätts med följande:

"e) Utvinning (provgörning, brytning och bearbetning) av mineral i gruvor, dagbrott eller med hjälp av borrhål, med undantag för kemisk och termisk bearbetning och lagring i anknytning till detta där det förekommer farliga ämnen i enlighet med definitionen i bilaga I till detta direktiv."

Artikel 4 f ersätts med följande:

"f) Provvorring och utvinning av mineral, inbegripet kolväten, utanför kusten."

Ändringsförslagen 9, 13, 18, 23 och 24 gäller verksamheter som efter viss tid omfattas av Seveso II-direktivet. Syftet med dessa ändringar är att ge den berörda verksamhetsutövaren rimliga tidsfrister för inlämnande av anmälan (artikel 6) och säkerhetsrapporten (artikel 9) och utarbetande av säkerhetspolicy för att förebygga allvarliga olyckshändelser (artikel 7) och planerna för räddningsinsatser (artikel 11). Kommissionen kan i princip godta alla dessa ändringar, men vill ändra ordalydelsen något. Kommissionen föreslår därför följande:

I artikel 6.1 läggs följande strecksats till efter den andra strecksatsen:

"— För verksamheter som hädanefter omfattas av räckvidden för detta direktiv, inom tre månader efter den dag då direktivet blir tillämpligt på den berörda verksamheten, i enlighet med artikel 2.1 första meningen."

I artikel 7 läggs följande punkt till efter punkt 2:

"2a) När det gäller verksamheter som hädanefter omfattas av räckvidden för detta direktiv, skall dokumentet utarbetas utan dröjsmål, dock senast inom tre månader efter den dag då direktivet blir tillämpligt på den berörda verksamheten, i enlighet med artikel 2.1 första meningen."

I artikel 9.3 läggs följande strecksats till efter den tredje strecksatsen:

"— När det gäller verksamheter som hädanefter omfattas av räckvidden för detta direktiv, utan dröjsmål, dock senast inom ett år efter den dag då direktivet blir tillämpligt på den berörda verksamheten, i enlighet med artikel 2.1 första meningen."

I artikel 11.1 a läggs följande strecksats till efter den tredje strecksatsen:

”— När det gäller verksamheter som hädanefter omfattas av räckvidden för detta direktiv, utan dröjsmål, dock senast inom ett år efter den dag då direktivet blir tillämpligt på den berörda verksamheten, i enlighet med artikel 2.1 första meningen.”

I artikel 11.1 b läggs följande strecksats till efter den tredje strecksatsen:

”— När det gäller verksamheter som hädanefter omfattas av räckvidden för detta direktiv, utan dröjsmål, dock senast inom ett år efter den dag då direktivet blir tillämpligt på den berörda verksamheten, i enlighet med artikel 2.1 första meningen.”

I ändringsförslag 16 föreslås att man i artikel 8 ersätter ”competent authority for external emergency planning” med ”authority responsible for external emergency planning” [parlamentets svenska översättning är i båda fallen ”den behöriga myndigheten”; anm. av övers.]. Kommissionen kan i princip godta denna ändring. Eftersom ändringsförslag 16 hänger ihop med ändringsförslag 15, som kommissionen inte kan godta, krävs emellertid en ny ordalydelse. Kommissionen föreslår därför följande ordalydelse för artikel 8.2 b:

”samarbetar om att informera allmänheten och den myndighet som ansvarar för upprättandet av externa planer för räddningsinsatser.”

Enligt ändringsförslag 17 skall man i säkerhetsrapporten nämna alla personer och organisationer som utarbetat säkerhetsrapporten och en beskrivning av de metoder som använts. Kommissionen kan godta ändringsförslagets första del, men anser inte att säkerheten förbättras av det andra kravet på en beskrivning av tillämpade metoder utöver de uppgifter som krävs för en bedömning av säkerhetsrapporten. Kommissionen föreslår därför att artikel 9.2 första stycket ersätts med följande:

”Säkerhetsrapporten skall innehålla åtminstone de uppgifter och den information som räknas upp i bilaga II. Alla personer och organisationer som bidragit till rapportens utarbetande skall namnges. Säkerhetsrapporten skall dessutom innehålla en uppdaterad förteckning över de farliga ämnen som förekommer i verksamheten.”

Enligt ändringsförslagen 25 och 26 skall man i artikel 11 införa bestämmelser om samråd vid utarbetande och granskning av planer för räddningsinsatser. Kommissionen kan i princip godta ändringsförslag 25, och kan i princip även godta syftet med ändringsförslag 26 vad gäller samråd med personal från andra företag som arbetar i anläggningen. Kommissionen föreslår därför att artikel 11.3 ersätts med följande:

”Utan att det påverkar de behöriga myndigheternas skyldigheter skall medlemsstaterna se till att de interna planer för räddningsinsatser som föreskrivs i direktivet utarbetas i samarbete med den personal som arbetar i verksamheten, inbegripet relevanta underentreprenörers personal, och att allmänheten rådfrågas när externa planer för räddningsinsatser utarbetas eller uppdateras.”

Enligt ändringsförslag 32 skall information om vilka säkerhetsåtgärder som skall vidtas och hur man skall förfara vid en olyckshändelse ”regelbundet” och ”på lämpligaste sätt” lämnas till de personer som löper risk att påverkas av en allvarlig olyckshändelse, och även till ”alla inrättningar som nyttjas av allmänheten (skolor, sjukhus osv.)”. Kommissionen godtar i princip detta ändringsförslag men föreslår att följande text ersätter den första paragrafen i artikel 13 (1):

”Medlemsstaterna skall se till att information om vilka säkerhetsåtgärder som skall vidtas och hur man skall förfara vid en olyckshändelse regelbundet lämnas automatiskt på lämpligaste sätt till alla personer samt inrättningar med personer (skolor, sjukhus osv.) som löper risk att påverkas av en allvarlig olyckshändelse som inträffar i en sådan verksamhet som avses i artikel 9.”

Enligt ändringsförslag 54 skall artikel 12 (fysisk planering) ändras genom att man även låter byggnader för allmänt bruk, transportleder, industriverksamheter och friluftsområden höra till de anordningar som på lång sikt skall ligga på lämpligt avstånd från Seveso II-verksamheter. Kommissionen kan delvis godta ändringsförslaget, med undantag för industriverksamheter, eftersom dominoeffekter mellan farliga industriverksamheter redan omfattas av artikel 8. Kommissionen anser också att begreppet "transportleder" är för allmänt i detta sammanhang och bör ersättas med "stora transportleder". Kommissionen föreslår därför att artikel 12.1 andra stycket ersätts med följande:

"Medlemsstaterna skall se till att det i deras markanvändningspolitik och annan relevant politik, liksom i förfarandena för genomförandet av denna politik, tas hänsyn till nödvändigheten av att på lång sikt upprätthålla lämpliga avstånd mellan, å ena sidan, de verksamheter som avses i detta direktiv och, å andra sidan, bostadsområden, allmänna byggnader och platser, stora transportleder, friluftsområden och områden med särskilt intressant eller känslig natur, och, för befintliga verksamheter, nödvändigheten av kompletterande tekniska åtgärder i enlighet med artikel 5 så att inte riskerna för människor ökar."

Enligt ändringsförslag 55 skall kommissionen utarbeta riktlinjer för bedömningen av huruvida befintliga verksamheter som omfattas av direktivet är förenliga med känsliga områden. Enligt samma ändringsförslag skall kommissionen dessutom ta fram en metod för att fastställa adekvata säkerhetsavstånd. Även kommissionen anser att man bör utarbeta fler riktlinjer för den fysiska planeringen utöver dem som redan offentliggjorts (<http://mahbsrv.jrc.it/downloads-pdf/Landuse2.pdf>) och arbetar redan på området. Kommissionen är dock inte övertygad om att det just nu är möjligt, eller ens meningsfullt, att ta fram en enda metod. Kommissionen kan därför bara delvis godta ändringen. Med tanke på att medlemsstaterna måste medverka vid utarbetandet av de påtalade riktlinjerna föreslår kommissionen att man i artikel 12 lägger till följande punkt efter punkt 1:

"1a) Kommissionen uppmanas att i nära samarbete med medlemsstaterna utarbeta riktlinjer för upprättandet av en harmoniserad teknisk databas över riskinformation och riskscenarier som kan användas för att bedöma huruvida verksamheter som omfattas av direktivet är förenliga med sådana känsliga områden som anges i artikel 12.1. Vid databasens utarbetande skall man beakta medlemsstaternas bedömningar, verksamhetsutövarnas uppgifter och all övrig relevant information."

I ändringsförslag 53 föreslås definitioner för de fyra nya poster rörande ammoniumnitrat som föreslås i ändringsförslag 39. Kommissionen kan i princip godta denna ändring och föreslår att noterna 1–2 i bilaga I, del 1 ersätts med följande:

"1. Ammoniumnitrat (5 000/10 000): gödselmedel som sönderfaller spontant

Detta gäller för blandade/sammansatta ammoniumnitratbaserade gödselmedel (blandade/sammansatta gödselmedel innehåller ammoniumnitrat tillsammans med fosfat och/eller pottaska) i vilka kvävehalten p.g.a. ammoniumnitratet

— ligger mellan 15,75 ⁽¹⁾ och 24,5 ⁽²⁾ viktprocent, och som antingen innehåller högst 0,4 procent fullständigt brännbara/organiska material eller uppfyller kraven i bilaga II till direktiv 80/876/EEG (ändrat och uppdaterat),

— inte överstiger 15,75 viktprocent ⁽³⁾ och som innehåller fullständigt brännbara material,

och som sönderfaller spontant enligt FN:s ('trough test') (se Förenta nationernas rekommendationer om transport av farligt gods: Manual of Tests and Criteria, del III, punkt 38.2).

2. Ammoniumnitrat (1 250/5 000): renhetsgrad för gödselmedel

Detta gäller för enkla gödselmedel som är baserade på ammoniumnitrat samt gödselblandningar eller sammansatta gödselmedel som är baserade på ammoniumnitrat i vilka kvävehalten p.g.a. ammoniumnitratet

— överstiger 24,5 viktprocent, utom då det rör sig om blandningar av ammoniumnitrat med dolomit, kalk och/eller kalciumkarbonat med en renhetsgrad av minst 90 procent,

- överstiger 15,75 viktprocent för blandningar av ammoniumnitrat och ammoniumsulfat,
- överstiger 28 viktprocent ⁽⁴⁾ för blandningar av ammoniumnitrat med dolomit, kalk och/eller kalciumkarbonat med en renhetsgrad av minst 90 procent,

och som uppfyller kraven i bilaga II till direktiv 80/876/EEG (ändrat och uppdaterat).

3. Ammoniumnitrat (350/2 500): teknisk kvalitet

Detta gäller för

- ammoniumnitrat och beredningar av ammoniumnitrat i vilka kvävehalten p.g.a. ammoniumnitratet
 - ligger mellan 24,5 och 28 viktprocent, och vilkas halt av brännbara ämnen inte överstiger 0,4 procent,
 - överstiger 28 viktprocent, och vilkas halt av brännbara ämnen inte överstiger 0,2 procent,
- vattenhaltiga ammoniumnitratlösningar där koncentrationen av ammoniumnitrat överstiger 80 viktprocent.

4. Ammoniumnitrat (10/50): 'off-specs'-material och gödselmedel som inte klarar detonationsprovet

Detta gäller för

- kasserat material från tillverkningsprocessen samt ammoniumnitrat och beredningar av ammoniumnitrat, enkla ammoniumnitratbaserade gödselmedel och blandade/sammansatta ammoniumnitratbaserade gödselmedel som avses i noterna 2–3 och som slutanvändaren returnerar eller har returnerat till en tillverkare, en anläggning för mellanlagring eller en uppberedningsanläggning, därför att de behöver omarbetas, återvinnas eller behandlas för säker användning, eftersom de inte längre stämmer överens med specifikationerna i noterna 2–3,
- gödselmedel enligt noterna 1–2 som inte uppfyller kraven i bilaga II till direktiv 80/876/EEG (ändrat och uppdaterat).

⁽¹⁾ En kvävehalt på 15,75 viktprocent p.g.a. att ammoniumnitratet motsvarar 45 % ammoniumnitrat.

⁽²⁾ En kvävehalt på 24,5 viktprocent p.g.a. att ammoniumnitratet motsvarar 70 % ammoniumnitrat.

⁽³⁾ En kvävehalt på 15,75 viktprocent p.g.a. att ammoniumnitratet motsvarar 45 % ammoniumnitrat.

⁽⁴⁾ En kvävehalt på 28 viktprocent p.g.a. att ammoniumnitratet motsvarar 80 % ammoniumnitrat."

Ändringsförslag 46 gäller skyldigheten att tillhandahålla information till dem som löper risk att påverkas av en olycka. Enligt ändringen skall informationen även omfatta en karta över riskområden. Kommissionen kan i princip godta ändringen och föreslår att man i bilaga V efter punkt 10 lägger till följande punkt:

"10a. En karta över de områden som kan komma att drabbas av en allvarlig olyckshändelse i samband med verksamheten."

3.3 Ändringsförslag som inte kan godtas

Ändringsförslagen 3–5 gäller skäl som syftar till olyckan i Toulouse. Kommissionen anser att de skäl som föreslås i ändringsförslagen 1 och 2 är tillräckliga, och att de här föreslagna skälen inte hör hemma i gemenskapslagstiftningen.

I ändringsförslag 6 föreslås att även mekanisk och fysisk bearbetning av mineral skall tillhöra de gruvdrifts-verksamheter som omfattas av direktivet. Kommissionen framhåller att direktivet endast skall vara till-lämpligt på verksamheter där det förekommer farliga ämnen eller där det förekommer kemisk och termisk bearbetning. Vid mekanisk eller fysisk bearbetning är det normalt bara det utvunna mineralet som inne-håller farliga ämnen.

Enligt ändringsförslag 10 skall verksamhetsutövaren i anmälan även informera om utbildningsåtgärder. Syftet med anmälan är emellertid att förse de behöriga myndigheterna med vissa grundläggande uppgifter, såsom verksamhetsutövarens namn, verksamhetens adress, osv. Kommissionen anser att det är bättre att ta upp utbildningsfrågor någon annanstans, till exempel i bilaga III (säkerhetssystem) och bilaga IV (planer för räddningsinsatser).

Enligt ändringsförslag 11 skall verksamhetsutövaren informera den behöriga myndigheten om en bety-dande ändring av en anläggning, en verksamhet eller ett lager. Detta skulle innebära ytterligare en ad-ministrativ belastning utan att man för den skull höjer säkerheten, eftersom verksamhetsutövaren enligt artikel 6 redan är skyldig att anmäla en väsentlig ökning av mängden av det aktuella farliga ämnet eller ändringar av de processer ämnet används i.

Enligt ändringsförslag 12 skall en skyldighet för verksamhetsutövaren att "visa att vederbörande uppfyller sina skyldigheter" införas i dokumentet om företagets säkerhetspolicy. Dokumentet om företagets säker-hetspolicy är ingen lämplig ram för detta. Normalt bör dokumenten rangordnas efter betydelse, så att man högst upp har dokumentet om säkerhetspolicy med företagets strategi och principer för förebyggande av allvarliga faror. Sedan följer dokument som förklarar principernas tillämpning mer i detalj, och längst ner i hierarkin finner man arbetsdokument och anvisningar.

Enligt ändringsförslag 14 skall man i artikel 8 (dominoeffekt) hänvisa till artikel 12 om fysisk planering. Syftet med artikel 8 är dock att se till att vederbörlig hänsyn tas till risken för dominoeffekter mellan olika verksamheter. Verksamhetsutövarens allmänna skyldigheter att vidta alla åtgärder som krävs för att före-bygga allvarliga olyckshändelser, vilket även omfattar dominoeffekter, nämns redan i artikel 5. Vilka åtgärder det rör sig om måste verksamhetsutövaren själv avgöra och inte medlemsstaterna inom ramen för sin fysiska planering.

Enligt ändringsförslag 15 skall det finnas en uttrycklig skyldighet att informera befolkningen om möjliga faromoment och risker för dominoeffekter i lokaltidningar, med post och via de berörda regionala or-ganens webbplatser. Enligt subsidiaritetsprincipen är detta helt klart ett beslut som måste fattas av natio-nella och lokala myndigheter.

I ändringsförslag 19 föreslås en skyldighet att se över säkerhetsrapporten "vid sådana organisatoriska förändringar av arbetet som påverkar anläggningens säkerhet". Arbetsorganisationen förändras ständigt, och stora ändringar leder förstås till anpassningar av säkerhetssystemet. Att mot denna bakgrund kräva en formell översyn av säkerhetsrapporten skulle emellertid skapa en orimlig administrativ belastning.

Enligt ändringsförslag 20 skall medlemsstaterna sammanfatta olika metoder som används för att utarbeta säkerhetsrapporterna till en enda europeisk metod. De befintliga metoderna återspeglar den stora varia-tionen av kemiska anläggningar, och det är svårt att förstå hur man skulle kunna få en enda metod att passa alla behov. Kommissionen uppmuntrar dock harmonisering och har offentliggjort en vägledning för utarbetandet av säkerhetsrapporter (<http://mahbsrv.jrc.it/GuidanceDocs-SafetyReport.html>).

I ändringsförslagen 21 och 22 föreslås att man ändrar artikel 10 så att verksamhetsutövaren blir skyldig att förhandsinformera den behöriga myndigheten om alla ändringar. Denna skyldighet gäller redan för verk-samheter på "högre nivå" (artikel 9), men är enligt kommissionen olämplig för verksamheter på "lägre nivå" (artiklarna 6 och 7).

Enligt ändringsförslag 28 skall medlemsstaterna vid en olycka vara skyldiga att underrätta det övervaknings- och informationscentrum som inrättats i enlighet med rådets beslut 2001/792/EG och samarbeta med detta centrum. Gemenskapsmekanismen i fråga syftar till att underlätta samarbetet vid biståndsinsatser inom räddningstjänsten. Det är olämpligt att införa en allmän underrättelse- och samarbetsskyldighet inom ramen för denna mekanism.

Enligt ändringsförslag 29 skall man i artikel 12 om fysisk planering även föreskriva kontroll av "tekniska lösningar som införts för att minska riskzonerna". Behovet av "... kompletterande tekniska åtgärder ..." så att inte riskerna för människor ökar" nämns redan i artikel 12. Dessutom är det föreslagna stycket oförenligt med den berörda artikelns struktur.

Ändringsförslag 31 skulle innebära att kommissionen måste utveckla ett "system av stimulansåtgärder och/eller finansiering för omlokalisering av ... anläggningar". Av subsidiaritetskäl anser kommissionen att detta är medlemsstaternas uppgift. Kommissionen kommer att kontrollera sådana systems förenlighet med gemenskapens konkurrenslagstiftning.

Enligt ändringsförslagen 33 och 34 skall allmänhetens rätt att få tillgång till säkerhetsrapporter och planer för räddningsinsatser stärkas genom att man bland annat kräver att de omnämns i lokalpressen och på Internet, överlämnas till lokala rådgivande organ och anslås i inrättningar som är öppna för en stor del av allmänheten. Kommissionen anser att man i Seveso II-direktivet i allmänhet gjort en god avvägning mellan "aktiv" information, som automatiskt lämnas till personer som löper risk att påverkas av en olyckshändelse, och "passiv" information, som tillhandahålls på begäran, och att man inte bör ändra detta. Enligt subsidiaritetsprincipen måste dessutom beslut om hur informationen skall göras tillgänglig fattas på nationell eller lokal nivå.

I ändringsförslag 35 föreslås en ny artikel om "utbildning av personalen vid verksamheter, företag och utomstående företag" enligt vilken verksamhetsutövarna skall vara skyldiga att regelbundet utbilda sina anställda och vartannat år förse de behöriga myndigheterna med en rapport om utbildningen. Kommissionen håller med om att det är viktigt med utbildning men anser att det är bättre att ta upp frågan i bilaga III (säkerhetssystem) och bilaga IV (planer för räddningsinsatser). Eftersom man i säkerhetsrapporten måste redogöra för sitt säkerhetssystem, måste man med automatik också informera om utbildningen av personalen. Kommissionen anser inte att rapporteringskravet behöver upprepas.

Enligt ändringsförslag 36 skall medlemsstaterna stoppa verksamheten, om verksamhetsutövaren inte har informerat om ändringar eller utbildning. Enligt kommissionen är detta onödigt, eftersom medlemsstaterna enligt artikel 17 redan får förbjuda driften av en verksamhet, om den lämnade informationen är otillräcklig eller säkerhetsrapporter uppvisar brister.

Enligt ändringsförslag 38 skall "konfidentiell kommersiell och industriell information" endast avse processer och inte lagring av farliga ämnen. Kommissionen stöder visserligen principen om att allmänheten har "rätt att veta", särskilt när det gäller de faror den kan komma att utsättas för, men håller inte med om att man bör inskränka begreppet "konfidentiell kommersiell och industriell information".

I ändringsförslag 43 föreslås hänvisningar till direktiv 2000/60/EG (ram för vattenpolitiken) och direktiv 91/689/EEG (farligt avfall). Enligt kommissionen är dessa hänvisningar onödiga. Direktivet innehåller redan föreskrifter om oklassificerade ämnen och beredningar, vilket gör att farligt avfall omfattas av direktivet i egenskap av beredning.

Enligt ändringsförslag 44 skall man i bilaga II, del IV införa krav på ämnesspecifika riskstudier. Ett sådant krav ställs redan i bilaga II, punkt III.C.2.

3.4 Ändrat förslag

Med stöd av artikel 250.2 i EG-fördraget ändrar kommissionen sitt förslag i enlighet med den lydelse som anges ovan.
